

עת"א 14745/11/22 - דוד אזואט נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

30 נובמבר 2022

עת"א 14745-11-22 אזואט (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא

עותר

דוד אזואט (אסיר)

ע"י ב"כ עו"ד שי שורר

נגד

משיבים

1. שרות בתי הסוהר

2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

העותר הגיש עתירת אסיר במסגרתה הוא מלין נגד החלטת המשיב אשר דחתה את בקשתו לאשר לו ביקורי התייחדות עם בת זוגתו. העותר הינו עצור פלילי עד תום ההליכים החל מיום 14.03.22 בגין אישומים הנוגעים לביצוע עבירות סמים ועבירות תעבורה.

העותר הגיש עתירת אסיר קודמת לבימ"ש זה (עת"א 24766-09-22), אשר נדחתה תוך שנקבע כי העותר יכול לפעול להשגת ראיות המוכיחות את קיום הקשר הזוגי ומגורים משותפים מעבר למגורים בדירה השכורה במשך 8 חודשים או בדרך של הסדרת רישום אבהותו לבת המשותפת וכאשר יהיו בידיו ראיות אלה יוכל לפנות בבקשה חדשה למשיב.

העותר טוען כי השיג את הראיות החדשות שהן תצהיר דודתו, הדמות האימהית בחייו ומי שגידלה אותו, על פיו העותר ובת זוגו מקיימים קשר זוגי משנת 2020 והתגוררו בדירתה של הדודה משך 8 חודשים בטרם עברו להתגורר בדירה שכורה. העותר טוען כי פנה בבקשה מחודשת לאשר ביקורי התייחדות והציג את התצהיר האמור, אך המשיב דחה את הבקשה בטענה כי אין די בתצהיר. נטען כי המשיב פועל באופן שרירותי נגד העותר והחלטותיו אינן סבירות. נטען כי תצהירה של הדודה מתווסף לעובדה שלעותר ובת זוגו ילדה משותפת אשר נולדה בחודש 09/22. נטען כי המשיב לא נימק ולא נתן הסבר מדוע התצהיר של דודתו של העותר אינו עונה לדרישות ולא ברור מדוע נדחו בקשותיו של העותר. נטען כי עניין הסדרת רישום העותר כאבי בתו התינוקת מצריך התייבבות פיזית של העותר בפני פקיד משרד הפנים וכאשר העותר עצור אין אפשרות מבחינתו להתייבב במשרד הפנים לבצע את הרישום. במהלך הדיון שהתקיים לפני טען ב"כ העותר כי לאחרונה העותר הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בתיק הפלילי בסיוע לסחר ובסחר בסם מסוכן במשקל 30 גרם. העותר ובת זוגתו גרו ביחד בשכירות 8 חודשים טרם מעצרו ולפני כן גרו אצל הגב' יפה ביטון, שהינה האפוטרופוס של העותר. הם מקיימים זוגיות ומשק בית משותף במשך 16 חודשים. במהלך מעצרו בת הזוג מבקרת אותו כל שבוע בביקורים פתוחים וחלקם עם אישור להביא את בתם המשותפת. לא ברור מה עוד צריך העותר להראות על מנת שהמשיב יראה בבת הזוג כידועה בציבור. העותר וזוגתו מקיימים את העקרונות שנקבעו בפסיקה לגבי בני זוג ידועים בציבור. אין פער בין תצהיר הגב' ביטון לתצהיר של בת הזוג. לא נאמר לעותר שהוא יכול לצאת להסדיר את

הרישום של האבהות. אמרו לו שהוא יכול להגיש בקשה. העותר מתפקד במעצרו ללא רבב, עובד ומשתתף בטיפולים. מכין לסגל בית הסוהר את האוכל.

המשיב טוען כי ביום 06.11.22 בחן הגורם המוסמך את בקשת העותר למתן התייחדות עם זוגתו והוחלט שלא לאשרה, זאת בשל אי עמידה בקריטריונים להגדרת המתייחדות כידועה בציבור או כחברה לצורך בחינת בקשה למתן התייחדות בהתאם להוראות הפקודה העוסקת בהתייחדות אסירים ועצורים שמספרה 04.47.00 (להלן: "הפקודה"). הפקודה מגדירה שלוש חלופות אפשריות לבחינת מתן התייחדות, כאשר בכל חלופה נקבעו תנאי הסף הדרושים לקבלתה וכן המסמכים והאישורים שיש להעביר טרם בחינת הבקשה. סעיף 3(ג) מגדיר "ידועה בציבור" וקובע כי יש להוכיח כי עובר לכניסה למאסר/מעצר קיים האסיר/העצור משק בית משותף עם בת הזוג לפחות 12 חודשים ותמך את בקשתו בתצהיר מאושר וחתום על ידי עורך דין וכן המציא אסמכתאות התומכות בבקשה, כגון חוזה שכירות, תצהירים מסביבת המגורים הקרובה לבני הזוג, חשבונות ארנונה וחשמל על שם שני בני הזוג או חשבון בנק משותף, פלט מרשם האוכלוסין. כמו כן, סעיף 3(ד) מגדיר "חברה" כמי שביקרה/ה אצל האסיר/ה בשנתיים האחרונות באופן תדיר. העותר המציא תצהיר בודד של יפה ביטון לפיו העותר ובת הזוג הינם בני זוג ולהם תינוקת משותפת וכי השניים התגוררו בביתה במשך 8 חודשים במהלך שנת 2021 והינם בני זוג החל משנת 2020. לטענת המשיב, לעומת התצהיר של גב' ביטון, בתצהיר החתום על ידי בת הזוג של העותר מתאריך 15.07.22 הוצהר על ידיה כי היא והעותר קיימו משק בית משותף, קרי התגוררו יחדיו בדירה שכורה, במשך שמונה חודשים בלבד. נטען כי על מנת לבחון את נסיבות המקרה והראיות שהוגשו נערך לעותר ראיון על ידי קצין האסירים בכלא קישון במהלכו התבקש העותר להמציא מסמכים כגון חוזה שכירות של זוגתו, אך העותר טען כי אינו יכול להציג חוזה שכירות של זוגתו וכי אינו מופיע כאב התינוקת בתעודת הלידה מבית החולים. נטען כי הוסבר לעותר כי הוא רשאי להגיש בקשה ליציאה בליווי לצורך הסדרת רישום התינוקת אך הוא סירב לעשות כן. נטען כי הנטל מוטל על העותר להוכיח כי עובר לכניסתו למעצר קיים משק בית משותף עם בת הזוג לפחות 12 חודשים ובמקרה זה המשיב ביקש מן העותר להמציא מסמכים נוספים אך הוא סירב מבלי לתת נימוק המניח את הדעת לסירוב. אין בתצהיר כדי להפוך בני זוג לידועים בציבור והמשיב רשאי לדרוש הבאת ראיות נוספות. נטען גם כי העותר אינו ממלא אחר התנאי החלופי הקבוע בסעיף 3(ד) לפקודה הקובע כי ניתן לאשר התייחדות לחברה/ה שביקרה/ה אצל האסיר בשנתיים האחרונות. ההחלטה ניתנה בהליך מנהלי תקין לאחר שנבחנו מכלול השיקולים והינה סבירה, מידתית ושוויונית ואין מקום להתערב בה.

בתגובה לטענות המשיב טוען העותר כי המשיב הציע לו להיכנס למשרד הפנים אזוק ולכן העותר אינו מעוניין ללכת למשרד הפנים כאשר הוא אזוק. לטענתו, אם יכניסו אותו לחדר צדדי בלי להביך אותו עם אזיקים לפני כולם, הוא יצא למשרד הפנים. העותר ובת זוגתו מוכנים להצהיר לפני בית המשפט שהם בני זוג.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב, שכן לא נפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות.

המשיב פעל בהתאם לדין ולנהלים. הפקודה קובעת כללים מנחים להחלטה בבקשת אסיר למפגש התייחדות ולמרות פסק הדין שניתן בעתירה הקודמת, הראיה היחידה שהוסיף העותר הינה תצהיר של דודתו ולא צירף ראיות נוספות, על אף שהמשיב ביקש זאת ממנו. המשיב בחן את התצהיר הנוכחי ואת התצהיר הקודם שהגיש העותר ואף ערך לו ראיון, אך בכל זאת היה סבור כי העותר ובת זוגו במקרה זה עדיין אינם עונים על הקריטריונים שנקבעו בפקודה לגבי "ידועים בציבור", שכן לא הוכח כי הם מקיימים משק בית משותף לפחות 12 חודשים. כמו כן נקבע כי הם אינם עונים להגדרת "חברה" שביקרה אצל האסיר בשנתיים האחרונות באופן תדיר. המשיב אף סבור כי קיימות סתירות בין התצהיר של הדודה של העותר לבין התצהיר של בת זוגתו.

לא ברור מדוע העותר מסרב להציג למשיב ראיות נוספות כנדרש בהתאם לפקודה וכפי שפורט על ידי המשיב בתשובתו לעתירה. על כן, מאחר שעל פי קביעתו של המשיב העותר ובת זוגו לא הציגו ראיות מספיקות לפיהן הם עונים לקריטריונים שנקבעו בפקודה, החלטת המשיב הינה סבירה וראויה בנסיבות העניין. ביסוד ההחלטה עומד אינטרס השוויון בין האסירים ומדובר בשיקול דעת הנתון למשיב בניהול הכלא ולכן אין מקום להתערבות בהחלטה. כמו כן, הזכות לביקורי התייחדות אינה זכות מוקנית אלא בגדר פריבילגיה שניתנה ושלילתה מסורות לשיקול דעתם של גורמי שב"ס ולא בנקל יתערב ביהמ"ש בשיקול דעת זה [ראו: רע"ב 2825/22 **בוריס מינקין נ' שב"ס** (08.06.2022); רע"ב 8231/19 **שלומי ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל** (23.12.2019)].

לגבי טענות העותר בדבר סירובו לצאת למשרד הפנים להסדיר את הרישום של אבהותו על התינוקת המשותפת מכיוון שאינו רוצה להגיע למשרד הפנים כבול באזיקים, הרי שזו בחירה של העותר, אך אין לו להלין אלא על עצמו לעניין זה אם אינו מעוניין להסדיר את הרישום באופן שיסייע למשיב להיעתר לבקשתו. עם זאת ראוי כי תיבחן מול משרד הפנים האפשרות להבאת העותר לאחת מלשכות משרד הפנים בתנאים בהם הוא לא יבוא במגע ובחשיפה עם כלל הציבור, כפי שביקש. לחילופין, וכאשר יהיה העותר זכאי לצאת לחופשות, יוכל להגיע למשרד הפנים כדי להסדיר את הרישום הנדרש.

בכפוף להערות לעיל, לא מצאתי כי נפל בהחלטה פגם המצדיק את התערבות בית המשפט בהחלטה שניתנה על בסיס הפקודות והנהלים. לא ניתן לקבוע כי ההחלטה אינה סבירה. העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ג, 30 נובמבר
2022, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא